

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянин Хабібুলлін Вадим Монеєвич – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такою, що не відповідає статтям 3, 5, 8, 9, 24, 55, 64 Конституції України (є неконституційною), частину першу статті 308 Кримінального процесуального кодексу України від 13 квітня 2012 року № 4651–VI (далі – КПК України), якою визначено: *„Підозрюваний, обвинувачений, потерпілий, інші особи, права чи законні інтереси яких обмежуються під час досудового розслідування, мають право оскаржити прокурору вищого рівня недотримання розумних строків слідчим, дізнавачем, прокурором під час досудового розслідування“*.

Заявник просить визнати частину першу статті 308 КПК України неконституційною „у тій частині, в якій вона допускає можливість відмови особам, права чи законні інтереси яких фактично обмежуються під час досудового розслідування, у праві оскаржувати недотримання розумних строків – лише через відсутність у них процесуального статусу у кримінальному провадженні“.

На думку автора клопотання, частина перша статті 308 КПК України не відповідає статтям 3, 5, 8, 9, 24, 55, 64 Конституції України, „оскільки: допускає звуження змісту та обсягу права особи на захист від бездіяльності держави; порушує принцип верховенства права та доступу до правосуддя; встановлює нерівність у правозастосуванні на підставі формального статусу; не передбачає ефективного засобу захисту прав особи, не наділеної статусом учасника провадження, але такої, чий законні інтереси порушуються зволіканням у досудовому розслідуванні“.